No. 1523 Zaterdag 8 Maart 1913. 30ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER: B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

HET DEBAT.

De Heer LANSBERG kan ook wel eens vriendelijk zijn.

In de openbare zitting van 22 September 1906 was hij zelfs zóó welwillend gestemd, dat ZEd. een amendement voorstelde, waardoor het personeel, verbonden aan het Bijz. Onderwijs, gelijk kon gesteld worden met volgens de Wet gediplomeerd personeel. Dat was een milde overgangs-bepaling, met algemeene stemmen door den Raad aangenomen.

Zeer zeker heeft het Bijz. Onderwijs ook aan de tegemoetkomende houding van den toenmaligen Kolonialen Raad te danken, dat Gouverneur DE JONG VAN B. EN D. veel van zijn oorspronkelijk hoogere eischen moest laten vallen.

Door die overgangsbepaling was het Bijz. Onderwijs toentertijd mooi geholpen. Onze scholen konden blijven voortbestaan, want het zou natuurlijk onmogelijk zijn geweest in eens ± 50 personen tegelijk voor het examen te presenteeren.

Thans schrijven wij zes jaar later. Het personeel, toentertijd aan 't Onderwijs verbonden, is zes jaar ouder geworden, zoodat reeds menigeen door jongere krachten moest vervangen worden, maar nu werkelijk gediplomeerd, na volbracht examen. Bij uitbreiding van klassen, of oprichting van nieuwe scholen moet telkens over een bepaald aantal gediplomeerde onderwijzers beschikt worden. Het geacht medelid WINKEL heeft reeds gewezen op het feit, dat zoo veelvuldig examen gemaakt wordt door de Eerw. Fraters en Zusters. De Heer LANSBERG kan zelf nagaan, hoe vele nieuwe krachten er jaarlijks uit Nederland overkomen; hij kan zich daardoor overtuigen van de groote, zware lasten, welke de Onderwijsverordening van 1906 de R. K. Missie heeft opgelegd.

Volgens het voorlaatste artikel dier verordening zouden ook de scholen, welke nog niet aan de gestelde eischen konden voldoen, toch een vastgestelde subsidie blijven genieten. Tot die scholen behoorden nog zeer onlangs die van Willebrordus, Barber, Westpunt, Noord en Sta. Cruz.

De veronderstelling van den Heer WINKEL, dat ook deze scholen binnenkort aan de verordening zullen voldoen, is zeer juist, want met die van Willebrordus, Noord en Sta. Cruz is dit reeds het geval; ook met de nieuw opgerichte scholen op Montagne en Savonet. Dat wil dus zeggen, dat er sinds 1906 heel wat verandering is gekomen in den toestand van het Bijz. Onderwijs. Het personeel werd aanmerkelijk uitgebreid en er werd zeer druk examen gemaakt.

De Heer LANSBERG beweert, dat er *geen* verandering te bespeuren valt; maar deze bewering klopt niet met de bovenaangehaalde feiten, welke door eenieder gecontroleerd kunnen worden, omdat ze publiek zijn.

Van de mooi opgezette redeneering blijft niet veel over. In 1906 reeds was een niet bevriend Bestuur overtuigd, dat de subsidie gering was; de Koloniale Raad wist dit eveneens. Door de zware eischen van de Verordening 1906 is het Bijz. Onderwijs voor zware lasten komen te staan; heel billijk, dat nu aan het Gouvernement gevraagd wordt eens een handje mee te helpen.

Een tweede moeilijkheid van den Heer LANSBERG bestaat in 't veranderde systeem van berekening bij de tegemoetkoming in de kosten van stichten en verbouwen van scholen. Vroeger was die bijdrage van 't Gouvernement 25% van de werkelijke uitgaven, thans zal ± 1 Gld. per kind worden betaald. Vroeger betaalde de Missie ¾ en 't Gouvernement ¼; thans 't Gouvernement ⅘ en de Missie ⅕. Wat een verschil! Aldus de Heer LANSBERG.

Voorop ga de ruiterlijke verklaring, dat het werkelijk in de bedoeling van den Gouverneur heeft gelegen ook op dit punt de subsidie te verhoogen. Tot dusverre werd door het Gouvernement alleen bijgedragen voor het bouwen, maar geen cent voor het verder onderhoud der scholen, evenmin als voor den aankoop van leermiddelen. Gouverneur NUIJENS oordeelde het billijk die subsidie te verhoogen om in het vervolg ook iets voor het onderhoud der scholen, en het aanschaffen van leermiddelen bij te dragen. Laat Mijnheer LANSBERG eens nagaan op de Begrooting, wat voor deze verschillende posten is uitgetrokken voor de Openbare Scholen, dan zal ZEd. begrijpen, dat ook voor de R. K. Missie dit een belangrijke uitgave zijn moet, waarvoor subsidie kan worden gegeven; het loopt in de duizenden. Daarom werd met het oude systeem gebroken. Ja, maar zoovéél bij betalen! Van ¼ verhoogen tot ⅘ is toch wel wat te erg.

Och, dat rekenen, dat rekenen! dat schijnen de Heeren maar niet te kunnen.

Volgens de M. v. A. werd door het *Gouvernement* in 5 jaar f 8828.58 bijgedragen voor het bouwen van scholen, 't aanschaffen van nieuwe schoolmeubelen, etc. De *Missie zelf* betaalde f 26.485.59. Dus de *totale* som der uitgaven bedroeg f 35.314.12. Dat is per jaar een gemiddelde uitgaaf van f 7062.82.

Als de Missie daarvan in het vervolg f 4190 vergoed zou krijgen, dan is dat nog minder dan ⅗ deel; terwijl de Heer LANSBERG volgens zijn berekening ⅘ krijgt. De fout van den Heer LANSBERG zit hierin, dat hij het gedeelte, dat de Missie tot dusverre betaalde, aanziet voor de geheele som der gemaakte onkosten. En dat is onjuist.

Maar ook deze verbeterde rekening is nog niet geheel juist. De M. v. A. zegt wel, dat deze onkosten gemaakt werden in 5 jaar n.l. van 1907 tot en met 1911, doch juister ware geweest: van *Oct. 1907* tot en met 1911; dus in 4¼ jaar.

De gemiddelde som per jaar komt nu te staan op f 8309.20 en de vergoeding (f 4190) bedraagt dan nog slechts 50%, en dat klinkt heel anders dan ⅘ of 80% van den Heer LANSBERG. Volgens het nieuwe systeem wordt de subsidie dus eenvoudig verhoogd van ¼ op ¾, omdat de subsidie ook bestemd is als bijdrage voor onderhoud etc. Die gemiddelde som van f 8309.20 is zeker meer overeenkomstig de waarheid. In het afgeloopen jaar 1912 bedroegen de uitgaven voor bouwen en verbouwen f 8493.45, aan welke som nog ontbreken de uitgaven voor verbouwing van schoollokalen op de Bovenw. Eilanden, welke uitgaven zeer hoog moeten zijn.

Afgezien van bovenbedoelde onjuistheden zou de redeneering van den Heer LANSBERG *dan* nog slechts correct zijn, als het Vicariaat geen hoogere som, dan wat tot dusverre besteed was, zou *mogen* uitgeven. Maar ZEd. moest begrijpen, dat als de middelen ruimer zijn, de uitgaven voor gebouwen, meubelen etc. niet zoo beperkt behoeven te blijven.

De deftige verklaring van Lid LANSBERG:

„Op de uiteengezette gronden kan ik mijne medewerking niet verleenen voor de voorgestelde verhooging" had dus veilig achterwege kunnen blijven. Gronden om zijne medewerking te weigeren, bestonden er heelemaal niet. Zijn redeneering was valsch en zonder grond, ook zijn tegenstemmen steunde derhalve op niets dan op drijfzand, waarin men wegzakt.

Begrooting voor 1914.

De nieuwe begrooting is een doorloopende verrassing; zij draagt het keurmerk de rijpe vrucht te wezen van een ernstige studie. Uit deze begrooting leert men onze Kolonie kennen, zooals zij is, met al haar treurig verleden, maar ook met haar hoopvolle toekomst.

Daar is hard gewerkt aan de verschillende departementen, het meest aan dat van financiën, om zulk een juist overzicht te kunnen geven van onzen werkelijken toestand.

De Leden van den Kolonialen Raad alhier, de Eerste en Tweede Kamer in Nederland, de Minister van Koloniën en zijn staf ambtenaren, in één woord, allen, die eenig denkbeeld verlangen te bezitten over Curaçao, hebben slechts deze nieuwe begrooting met een weinig oplettendheid in te zien om een goed afgerond oordeel te kunnen vormen over onze eilanden.

Het geheele nieuwe in deze begrooting bestaat hierin, dat de raming voor iederen post van het nieuwe dienstjaar 1914 steeds vergeleken wordt met de werkelijk gedane uitgaven in het afgeloopen jaar 1912, en de ramingen voor het nog loopende jaar 1913. Zij zijn daarom zoo zuiver mogelijk.

Deze nieuwe manier van begrooting opmaken verdient zeer zeker een oprecht woord van lof. Op deze wijze geeft iedere post een statistisch overzicht over drie jaren en dus een trouw beeld van den werkelijken toestand.

Gouverneur NUYENS heeft hiermede een werk verricht van zwaren arbeid, zeker, maar ook van onschatbare waarde voor de toekomst onzer Kolonie. Zoo ver verwijderd van het Moederland kan ons geen grooter ramp treffen, dan dat de Hooge Regeering en de Kamers in Nederland zich niet kunnen indenken in onzen toestand. Zij maken dikwerf van West-Indië een klein, armoedig Oost-Indië, en tengevolge van deze verkeerde voorstelling oordeelen zij ten eenenmale verkeerd over Curaçao, waardoor zij remmend en belemmerend kunnen werken op de uitvoering der goede plannen van het Koloniaal Bestuur.

Als in het vervolg de begrooting wordt opgemaakt zooals dit jaar geschiedde, zullen wij voorgoed van dit euvel bevrijd blijven. Regeering, Bestuur en Volksvertegenwoordiging zijn thans in staat gesteld eendrachtig samen te werken aan de ontwikkeling onzer Kolonie.

Als eerste verrassing mogen wij wel noemen, dat Nederland voor de begrooting van 1914 fl 24.517 minder dan voor 1913 zal hebben bij te passen, terwijl Curaçao toch een ± 9.000 Gld. meer zal kunnen uitgeven, omdat onze eigen middelen ruim f 33.000 hooger geraamd zijn. Onze schuld vermindert derhalve, en de eigen middelen nemen toe; een dubbele vooruitgang bijgevolg.

Dat de Gouverneur ten volle gerechtigd is de eigen inkomsten voor 1914 ruim fl 33.000 hooger te ramen, blijkt uit het feit, dat in 1912 reeds fl 25.695 meer ontvangen werd dan was geraamd.

In 2 jaar tijds, in 1913 en gedurende 1914, zullen alle inkomsten te samen toch nog wel fl 8.000 toenemen en een vermeerdering van fl 33.000 te boeken vallen.

„Als de uitgaven niet tegenvallen," zal misschien iemand zeggen.

„Dat is bij deze begrooting bijna niet meer mogelijk," zouden wij willen antwoorden. Alle mogelijke uitgaven zijn voorzien, een *memorie post* komt zoo goed als niet voor.

In 1912 werd slechts fl 5.550 meer

LIEFDE EN LIJDEN.

(Historische Roman.)

XI.

Ter herinnering: Een jong krijgsman, Edgar Gloswood, is met Anna, de eenige dochter van den Graaf van Ellislaw in het huwelijk getreden. Hun huwelijk is reeds gezegend met een dochtertje, eveneens Anna geheeten; zij leidden op hun kasteel een echt huiselijk, gelukkig leven, totdat Karel II voor Engeland zijn Uniformiteits-edict uitvaardigde; hieraan wilde een gedeelte van het volk zich niet onderwerpen; Edgar wordt door een zekeren Monk valschelijk beschuldigd, zich aan het hoofd van die opstandelingen te hebben geplaatst, om den koning in zijn paleis te overvallen en te dooden; Monk wist het door zijn kuiperijen zoover te brengen, dat Edgar, zonder er zelf iets van te weten, werd ter dood veroordeeld; toen zijne vrouw dit hoorde, spoedde zij zich naar Edimbourg, waar Edgar zich bij zijne veroordeeling bevond, om zelf bij den koning de zaak van haren echtgenoot te gaan bepleiten en zoo noodig, voor hem genade te vragen.

Na een tocht van bijna twee uren op dien donkeren avond, die Anna wel twee dagen toeschenen, kwam ze in Edimbourg aan, bijna midden in den nacht! Ze had zich onder weg niet in kunnen houden; ze gevoelde, dat gedeelte smart is halve smart! Daarom had ze haren trouwen dienaar, die de paarden mende, in den stand van zaken ingewijd en hem verteld, in welken toestand Gloswood zich misschien bevond; deze gevoelde diep medelijden, zoowel voor zijnen meester als voor zijne meesteres en hij had aan Anna gezegd, dat zij geheel en al over hem kon beschikken, nu zijn meester zich in zoo groot gevaar bevond en op hem kon rekenen.

Toen, na dien rit van bijna twee uren, de trouwe Tom zijne paarden stapvoets liet voortgaan en aan zijne meesteres mededeelde, dat zij in Edimbourg was, zag ze in, hoe onverstandig ze had gehandeld, door tegen den raad van haren vader in onmiddelijk te zijn vertrokken! Daar stond ze nu! In Edimbourg was ze zoo goed als onbekend: waar zou ze zich nu als vreemdelinge heen begeven? Ze wist 't niet en vroeg haren trouwen koetsier om raad. Deze, beter bekend in Edimbourg, omdat hij Gloswood zelf ook meermalen per rijtuig daarheen had gebracht, stelde voor, om naar een der kennissen van Gloswood te rijden; zoo gezegd, zoo gedaan!

In gestrekten draf ging het nu weer voort, totdat Tom in de verte een licht bemerkte, het huis, waarheen hij zijne meesteres wilde brengen; hij wees er haar op.

„Ze schijnen zich nog niet ter ruste te hebben begeven, zeidde Anna; wat mag de reden hiervan wezen?"

„Ik weet het niet Mevrouw," is het antwoord.

De bewoners, vrienden van Gloswood, hadden zich werkelijk nog niet ter ruste begeven; ze hadden dien avond vernomen, hoe verraderlijk hun aller vriend, Edgar Gloswood, nadat men hem ter dood had veroordeeld, was gevangen genomen; ze waren nog druk daar over aan het spreken en maakten allerlei gissingen, maar konden niet begrijpen, hoe hij, zoo'n man van stand, zich had kunnen verlagen, om zich aan het hoofd te stellen van zoo'n troep oproermakers, die den koning wilden dooden; neen, niemand hunner had Edgar tot zóó iets in staat geacht!

Ondertusschen was het rijtuig voor het huis aangekomen. De bewoners hadden aan het hoefgetrappel der paarden gemerkt, dat er een tweespan vóór hun huis stil hield. Onmiddelijk daarop hooren ze den koperen klopper eenige malen tegen de deur slaan, ten teeken, dat men wilde binnengelaten worden. Dit deed de bewoners schrikken; zoo midden in den nacht nog volk aan de deur en dan bij deze droevige omstandigheden; geen wonder, dat 't eenige oogenblikken stil werd onder hen; niemand durfde een woord spreken; ze hoorden nogmaals den klopper overhalen! Een hunner opende nu een venster aan den voorkant van het gebouw, en vroeg:

„Wie is daar?"

„Ben ik hier bij een kennis van een zekeren Gloswood?" antwoordde Anna naar boven.

„Ja", is het wederwoord.

„Och, doe dan toch spoedig open! Ik ben Mevrouw Gloswood, dochter van den Graaf van Ellislaw!"

Op het hooren dezer woorden, verwonderden allen zich ten zeerste en zagen elkander vragend aan. Een hunner spoedde zich echter naar beneden en opende de deur.

Anna trad binnen, terwijl de trouwe Tom bij zijne paarden de wacht bleef houden.

Voordat iemand nog kans had, om te vragen, wat de eigenlijke rede was van hare komst op zoo'n ongewoon uur, klonk het reeds gejaagd uit Anna's mond:

„Is Gloswood niet hier?"

„Mevrouw, hernam degene, die haar de deur had geopend, weet gij dan nog niet, wat.... ?"

„O God, zoo riep Anna toen uit, het is dan waar, dat men Edgar... !"

Ze kon niet méér uitbrengen. De stem stokte haar in de keel, nu ze begreep, dat het noodlottige bericht waarheid bevatte.

„Maar kom eerst binnen Mevrouw, zoo klonk 't nu vriendelijk, dan zullen we u alles verklaren".

Anna liet zich, door hare zenuwen overmeesterd, naar de binnenkamer leiden en nam daar plaats op een stoel bij de tafel; ondertusschen waren ook de andere huisgenooten naar beneden gekomen en zagen de vrouw van hunnen vriend Gloswood vol medelijden aan.

„Mevrouw, zoo begon na eenige oogenblikken van stilte een hunner; gij weet, wat er in den namiddag van dezen dag hier in Edimbourg is gebeurd?"

„Ja, antwoordde Anna,' maar Edgar is onschuldig!"

„Dat willen we hopen," Mevrouw, hernam een ander.

„Twijfelt gij dan nog aan zijne onschuld? vroeg Anna verbaasd. Mag ik u eens verklaren, hoe zich alles heeft toegedragen?"

„Zeer gaarne", klonk 't eenparig.

„Wij kunnen niet gelooven, zoo ging een hunner door, terwijl Anna hare tranen droogde; wij kunnen niet gelooven, dat Edgar, de intieme vriend van ons allen, door ons allen zoozeer geacht, schuldig is aan hetgeen hem wordt ten laste gelegd".

„Maar waarvan heeft men hem dan beschuldigd? vroeg nu Anna.

Hierop bleven allen het antwoord schuldig, daar niemand, in tegenwoordigheid van Mevrouw Gloswood zelve durfde zeggen, wat hij vreesde: dat Edgar werkelijk den koning had willen dooden.

Toen Anna bemerkte, dat men niet durfde spreken, begon zij te verhalen, wat er in de laatste dagen op het kasteel van Ellislaw was voorgevallen; hoe zij en haar vader Edgar hadden weten terug te houden van hetgeen hij zich tot plicht rekende, maar waartoe hij in werkelijkheid geenszins gehouden was; hoe Edgar toen, om aan alle gevaar te ontkomen met haar en haar kindje eene reeds lang voorgenomene reis naar Frankrijk zou maken en den dag vóór hun vertrek nog even naar Edimbourg was gegaan tot regeling zijner zaken; hoe zij hem 's avonds thuis verwachtte, toen haar een briefje werd besorgd, waarin men haar mededeelde, dat zij haren man te vergeefs nog langer zou verwachten, daar hij was...... ter dood veroordeeld.

Met verbazing had men haar verhaal aangehoord; toen Anna had geëindigd, waren allen overtuigd van Edgar's onschuld en gaven de meest ondubbelzinnige blijken, hoezeer ze begaan waren met het ongelukkige lot van Edgar en van zijne familie; sommigen zelfs wischten een traan weg uit hun oog, wat zeer kalmeerend werkte op Anna's gemoedstoestand, nu zij zag, dat ook an-

uitgegeven dan was geraamd. Kan het mooier!

Onder het bestuur van Gouverneur NUYENS gaan wij veilig, en hebben gegronde hoop op een betere toekomst.

Met een kort overzicht van de nieuwe begrooting willen wij ditmaal onze beschouwing besluiten.

Voor 1914 zijn geraamd:
de ontvangsten op fl 711.234
de uitgaven op fl 1.026.866
zoodat Nederland zal hebben bij te passen fl 315.632. Voor 1913 was de Rijkssubsidie geraamd op fl 340.149.

Curaçao gaat derhalve vooruit; het blijkt weder uit deze begrooting.

Het kan meer geld uitgeven uit eigen middelen en heeft minder steun noodig van het Moederland.

De gevolgen der opening

van het

PANAMA-KANAAL,

VOOR NEDERLAND EN KOLONIEN.

Vervolg.

In de eerste plaats beteekent eene kortere route nog niet altijd een goedkooper vervoer. Rekening valt te houden met de gesteldheid van de zee, met stroomingen en heerschende winden: van belang is ook hoe het staat met de gelegenheid om onderweg steenkolen in te nemen en welke de prijs van deze is. Voorts is het mogelijk, dat een langere weg tusschen twee plaatsen meer loonend is, omdat tusschenliggende havens meer gelegenheid openen om vracht te verkrijgen.

In de tweede plaats is te bedenken, dat bestaande handelswegen niet zonder meer den nieuwen weg zullen toestaan hun het vervoer af te nemen, dat zij tot dusver bezaten. Welke de uitslag der concurrentie zal zijn is in vele gevallen onzeker, vooral wanneer de bestaande weg een spoorweg is, in handen van eene krachtige combinatie, zooals dat het geval is met de transcontinentale spoorwegen van de Vereenigde Staten en van Canada.

Een uitnemend overzicht van al deze quaesties is vervat in eene officieele publicatie der regeering van de Vereenigde Staten, waarin verslag wordt gegeven van een onderzoek ter zake van het Panama-Kanaal in 1911 en in 1912, ingesteld door het „Committe on Interstate and Foreign Commerce" uit het Huis van Afgevaardigden. Vooral het tweede deel van dit verslag (Washington Governement Printing Offce 1912) is zeer belangrijk. Het bevat de verklaringen voor genoemd Committee afgelegd door Dr. Emory R. Johnson, professor voor handel en verkeer aan de Universiteit van Pennsylvania, die van 1899 tot 1904 lid was van het Isthmian Canal Commission en als zoodanig belast was met een onderzoek naar de economische gevolgen van het Panama-Kanaal, terwijl hij sinds 1 September 1911 als special Commissioner on Panama Canal traffic and tolls" door de regeering der Vereenigde Staten was aangewezen. Van de hand van dezen professor zagen onlangs nog het licht: „Panama Canal traffic and tolls" en „The relation of the Panama Canal to the traffic and rates of American railroads."

Deze publicaties verdienen allezins de aandacht ook der Nederlandsche regeering en der Nederlandsche belanghebbenden. Betere informatie dan daarin is vervat, acht de commissie zich niet in staat te geven.

Welke veranderingen in het wereldverkeer het Panama-Kanaal kan teweegbrengen, wordt ook op duidelijke wijze uiteengezet in een boekwerk van Dr. Fritz Regel, professor in de geografie aan de universiteit te Wüzburg getiteld: „Der Panamakanal" (blz. 94 en volg.).

Een van de belangrijkste factoren, omtrent den invloed van welke op het oogenblik geene voldoende zekerheid bestaat, zijn wel de te heffen kanaalrechten. De commissie acht het nuttig hieromtrent eenigszins meer in bizonderheden te treden na eerst een overzicht te hebben gegeven van de verdragen, die met 't oog op de vaart door het Panama-Kanaal van belang zijn.

Onder de verdragen, welke den rechtstoestand van het Panama-kanaal beheerschen, komt in de eerste plaats in aanmerking het zoogenaamde Clayton-Bulwer tractaat, dat de Vereenigde Staten en Groot-Britannië 5 Juli 1850 hadden gesloten.

Toen het Amerikaansche congres bij de wet van 3 Maart 1899 bepaald had, dat de Vereenigde Staten een kanaal door Midden-Amerika zouden aanleggen, bestond er strijd tusschen deze wet en het Clayton-Bulwer verdrag. Het Clayton-Bulwer verdrag werd daarop vervangen door het zoogenaamde Hay-Pauncefote verdrag van 18 November 1901. Slechts werd uitdrukkelijk bedongen, dat het algemeene neutraliteitsprincipe, neergelegd in artikel 8 van het Clayton-Bulwer verdrag, werd gehandhaafd. Verder werden als basis der neutraliteit van het kanaal aangenomen de bepalingen voorkomende in de conventie van Constantinopel van 29 October 1888 voor de vrije vaart door het Suez-Kanaal.

De rechtstoestand van het Panama-Kanaal wordt verder beheerscht door een ander verdrag, nl. door het zoogenaamde Hay-Bunau Varilla verdrag den 18 November 1903 tusschen de Vereenigde Staten en de republiek Panama gesloten.

De nadere beschouwing van dit laatste verdrag doet vooral beseffen, welk eene macht de Vereenigde-Staten in de kanaalzone en over het kanaal bezitten, hetgeen sedert feitelijk nog vermeerderd is door de omstandigheid, dat 't kanaal geheel door Amerikaansch geld gebouwd wordt.

De verdragen verdienen uit volkenrechtelijk oogpunt alle aandacht. In dit verband zij melding gemaakt van het werk getiteld: „The Panama Canal, e study in international law and diplomacy" door H. Arias, in 1911 uitgegeven bij P. S. King and Son te Londen. Dit boek is als inleiding voor eene meer diepgaande studie der verdragsbepalingen aanbevelenswaardig. Vóór in het werk is eene lijst der werken te vinden, welke de volkenrechtelijke kwesties behandelen, waartoe de bepalingen der verdragen aanleiding geven.

Voor het onderzoek der commissie zijn evenwel die bepalingen van meer belang, welke op de economische gevolgen der opening van het Panama-Kanaal den meesten invloed zullen uitoefenen. Als zoodanig komen in aanmerking, behalve het bovenaangehaalde, gehandhaafde artikel VIII van het Clayton-Bulwer Verdrag, artikel III van het Hay-Pauncefote verdrag en art. XVIII van het Hay-Bunau-Varilla verdrag.

De bewoordingen van deze artikelen schijnen niet voor tweeledige uitlegging vatbaar en toch bestaat er blijkens de Panama-Canal act verschil omtrent de juiste beteekenis der gelijke behandeling van alle naties. Deze wet werd 24 Mei 1912 door het „House of Representatives" der Vereenigde Staten en na verschillende veranderingen te hebben ondergaan, in Augustus door den Senaat aangenomen en 24 Aug. ll. door President Taft onderteekend.

Art. 5 van de wet zegt, dat de President gemachtigd wordt om de kanaalrechten vast te stellen, en deze van tijd tot tijd te wijzigen. Van eene eventueele wijziging zal de President een half jaar te voren kennis geven.

Geen rechten zullen echter geheven worden van schepen welke de kustvaart in de Vereenigde Staten uitoefenen.

Vóórdat de Panama-Canal act in behandeling kwam bij den Senaat heeft Groot-Britannië door zijn zaakgelastigde Mitchell Innes bij de Regeering der Vereenigde Staten een protest laten indienen op grond, dat de bepaling houdende vrijdom van kanaalrechten voor schepen, die de kustvaart in de Vereenigde Staten uitoefenen, in strijd is met de bepalingen der bovenvermelde tractaten, welke gelijke behandeling voor alle naties voorschrijven. Ook is het den President mogelijk gemaakt, blijkens de betreffende bewoordingen van art. 5 van de Panama-Canal act, om voor schepen der Vereenigde Staten en hunne inwoners lagere rechten vast te stellen dan het algemeene minimum, wat eveneens in strijd wordt geacht met de tractaatsbepalingen.

Niettegenstaande het protest van Groot-Britannië heeft de Senaat de Panama Canal act aangenomen, terwijl de President de wet heeft onderteekend, daarbij een memorie aan het Congres zendende, waarin o. a. wordt verklaard dat de bewoordingen van art. III van het Hay-Pauncefote tractaat beduiden, dat de Vereenigde Staten tegenover alle andere naties gelijkheid van behandeling in acht zullen nemen, m. a. w. een meest begunstigingsclausule bevatten. De President is van oordeel, dat dit verdrag de Vereenigde Staten, die het Kanaal hebben aangelegd en zullen in stand houden, niet kan berooven van het recht om aan hun eigen handel voordeelen toe te kennen. Wanneer andere naties de kanaalrechten voor hunne schepen te hoog vinden, zoo staat dezen niets in den weg om de rechten te restitueeren, zooals thans reeds bij het Suez-Kanaal door sommige landen pleegt te geschieden.

De vrijstelling van rechten voor de schepen der Vereenigde Staten, die de kustvaart uitoefenen, bevat eene groote bevoorrechting tegenover schepen van vreemde natiën. Reeds tegenwoordig doen zich de bepalingen der „Coastwise shipping laws" voor de buitenlandsche mededinging geducht gevoelen. Zoo was de Koninklijke West-Indische Maildienst buitengesloten van mededinging naar het mailcontract voor het brievenvervoer van Portorico naar New-York, daar deze dienst als kustvaart werd beschouwd.

Hetgeen onder kustvaart in de Vereenigde Staten wordt verstaan, mogen de volgende voorbeelden verduidelijken.

De vaart van eenige haven der Vereenigde Staten aan den Atlantischen Oceaan b. v. NewYork door het Panama-Kanaal naar eenige haven dier Staten aan den Stillen Oceaan b. v. San Francisco zal onder de kustvaart vallen. De vaart van Nederland door het kanaal naar San Francisco niet, evenmin van Nederlandsch Oost-Indië door het kanaal naar New-York. Een niet-Amerikaansch schip zal b.v. op de vaart uit Nederland naar San Francisco niet de haven van New-Orleans mogen aandoen om goederen voor San Francisco te laden. Wel zou dit geoorloofd zijn ten opzichte der havens van Colon en Panama, daar deze niet op gebied der Vereenigde Staten liggen, zooals uitdrukkelijk is bepaald in het Hay-Bunau Varilla verdrag. Bij het nagaan van de toepasselijkheid der bepalingen omtrent de kustvaart, dient gelet te worden op plaatsen van inlading en bestemming der goederen.

Hoewel de wetgeving der Vereenigde Staten eenerzijds hare scheepvaart bevoordeelt door de bepalingen, dat de kustvaart aan de schepen onder eigen vlag wordt voorbehouden, anderzijds benadeelt zij deze door te eischen, dat de schepen om in het scheepsregister der Vereenigde Staten te worden ingeschreven, op nationale werven gebouwd moeten zijn, en het grootste deel der bemanning uit bewoners der Vereenigde Staten moet bestaan. Deze werven kunnen echter niet concurreerend bouwen tegen de groote Europeesche werven, terwijl de loonen in de Ver. Staten bijna dubbel zoo hoog zijn als die welke op de Europeesche schepen worden betaald. Vandaar dat de vlag der Vereenigde Staten in den internationalen handel niet kan concurreeren en het grootste deel van de overzeesche scheepvaart door andere naties wordt beheerscht.

Artikel 5 van de Panama-Canal act brengt hierin wijziging. Voortaan zullen ook op vreemde werven gebouwde schepen in het scheepsregister der Vereenigde Staten ingeschreven mogen worden, op voorwaarde dat zij aan nationalen behooren en bestemd zijn voor de buitenlandsche vaart en die tusschen de Vereenigde Statn en de Philippijnen, Guam en Tutulia. Kustvarende schepen moeten evenwel op eene nationale werf gebouwd worden. Verder is bepaald dat al hetgeen in het buitenland is vervaardigd voor den bouw of het herstellen van schepen, vrij van rechten in de Vereenigde Saten kan worden ingevoerd. De bedoeling dezer maatregelen is om de Vereenigde Staten spoedig in het bezit te stellen van eene groote koopvaardijvloot.

De commissie heeft aldus een overzicht gegeven van de verschillende factoren, die van belang zijn voor de beantwoording van de vraag, welke nieuwe handelswegen zullen ontstaan, welk verkeer zij aan bestaande handelswegen zullen onttrekken en welk nieuw verkeer zal ontstaan. Thans valt na te gaan welken invloed het vooruitzicht op de opening van het kanaal reeds nu uitoefent, tot welke actie dit vooruitzicht in den vreemde reeds den stoot heeft gegeven, bovenal wat Nederland heeft te doen om van die opening zooveel mogelijk in zijn belang partij te trekken.

In de eerste plaats valt te constateeren, dat een algemeen streven bestaat om verschillende Westindische havens, die door de opening als het ware aan een wereldverkeersweg komen te liggen, te verbeteren. De Vereenigde Staten nemen maatregelen van die strekking ten opzichte van Cuba en Portorico, de Engelschen ten opzichte van Bermuda, Jamaica en Trinidad, de Denen ten opzichte van St. Thomas en de Franschen ten opzichte van Guadeloupe en Martinique.

Wat Nederland betreft, gaat het hier om de haven van Curaçao.

In de tweede plaats openbaart zich de nadering der opening van het kanaal door de plannen voor nieuwe stoomvaartlijnen die van verschillende zijden worden gemaakt.

Zoo werd in de Vereenigde Staten een nieuwe stoomvaartmaatschappij, de „Atlantic and Pacific Transport Company" opgericht door den scheepseigenaar en bankier B. Baker te Baltimore. De maatschappij zal werken met een kapitaal van 15 millioen dollars, terwijl het plan bestaat 15 stoombooten te bouwen van 6000 ton ieder. De Regeering der Vereenigde Staten is voornemens haar het brievenvervoer te gunnen tusschen New-York en Panama-Colon, Seattle-San Francisco en Panama-Colon en ook New Orleans-Colon.

Omtrent de plannen van scheepvaartmaatschappijen in andere landen, welke hunne bestaande stoomvaartlijnen na de opening van het kanaal zullen uitbreiden, of nieuwe zullen oprichten, dienen vermeld te worden die der Britsche Royal Mail Steam Packet Company, dezelfde maatschappij, welke de op Zuid-Afrika varende Union-Castle lijn onlangs heeft overgenomen. De Duitsche Hamburg-Amerika lijn overweegt om schepen door het Panama-Kanaal naar San Francisco te laten varen, mede voor het vervoer van landverhuizers naar Westelijk Noord-Amerika. Eveneens ontving de commissie berichten omtrent eene gecombineerde Noordsch Deenschelijn, welke hare vaarten op New-York wil uitbreiden naar de Westkust van Amerika door het kanaal.

In Azië heeft Japan, als groote zeevarende mogendheid veel belang bij de opening van het Panama-Kanaal. De Japansche uitvoer naar de Vereenigde Staten bedroeg in 1909|1910 66.399.000 dollars, en de uitvoer van de Vereenigde Staten naar Japan 21.959.000 dollars. De afstand van Japan tot New-York wordt pl. m. 3700 zeemijlen korter dan via het Suez-Kanaal. Ook om zeevaartkundige reden schijnt de weg naar de Oostkust van Amerika via het Panama-Kanaal voor de Japansche schepen voordeeliger uit te komen. Uit de diplomatieke rapporten vernam de commissie, dat Japan zich krachtig voorbereidt op de opening van het kanaal. In verband daarmede zijn verschillende plannen voor nieuwe Japansche stoomvaartverbindingen ontworpen.

(Slot volgt.)

---

deren Edgar voor onschuldig hielden.

Een der aanwezigen vertelde nu aan haar, hoe Edgar, reeds op weg naar huis, werd overvallen, gevangen genomen naar Glascow gevoerd en daar in een kerker was opgesloten, om over eenige dagen terecht te worden gesteld.

Dat alles maakte diepen indruk op de ongelukkige vrouw; luidsnikkend stond ze op en zeide:

„Edgar is onschuldig aan hetgeen hem wordt ten laste gelegd! Ik ga tot den koning; ik ga voor hem de onschuld van mijn echtgenoot bewijzen en als Karel iemand is, die handelt naar rechtvaardigheid, dan moet hij Edgar vrij laten!"

„Mevrouw, hernam nu een van Edgar's vrienden, breng dan hier den nacht door en vertrek morgen naar Glascow; gij hebt rust noodig!"

„Neen, was haar antwoord, ik mag niet hier blijven, nu mijn Edgar zich in zoo groot gevaar bevindt; ik ga heen en dank u allen voor de welwillendheid, waarmede gij mij de noodige inlichtingen hebt gegeven; ik mag niet langer blijven."

Ze verliet de kamer en werd door allen uitgeleide gedaan naar het rijtuig; ze gaf aan Tom een teeken, om den weg naar Glascow op te rijden, stapte in en reed weg.

„Mevrouw, hoorde ze nog zeggen, we hopen dat uwe pogingen met den besten uitslag bekroond worden;

„Dank u", was haar antwoord de paarden trokken aan en ze bevond zich weer alleen met hare smart!

Toen men uit het gezicht was van het huis, dat zij zoo pas had verlaten, liet ze stil houden en lichtte Tom den koetsier in omtrent het geen ze had vernomen en wat hare plannen waren.

De trouwe dienaar stemde volkomen met haar in en op hare vraag: Tom kan ik op je rekenen? was zijn eenig antwoord:

„Mevrouw, ik wil sterven, om mijn meester het leven te redden!"

Ze pakte toen zijne hand en wilde die kussen; maar hij liet het niet toe!

„Mevrouw, zoo sprak die trouwe dienaar, ik doe slechts wat mijn plicht me gebiedt; geen dank daarvoor! Eén ding wil ik u echter aanraden, vorder niet te veel van het tweespan, om over eenigen tijd onderweg niet zonder voertuig te zitten; de afstand van hier naar Glascow is groot; doch de paarden zijn sterk en bovendien, mijn meester is ook hun meester; ze moeten dus doen, wat ze kunnen! Laat het aan mij over; ik zal zorgen, dat gij zoo spoedig mogelijk behouden in Glascow aankomt!"

„Tom, was haar antwoord, ik vertrouw je volkomen; onder uw geleide gevoel ik me veilig; ik zal zien, of ik in het rijtuig wat uit kan rusten, terwijl gij mij brengt naar het koninklijk slot in Glascow!

„Doe dat gerust, Mevrouw", was het antwoord van Tom.

Anna stapte wederom in en nu ging 't in een kalmen, maar zekeren gang door de duisternis naar Glascow.

Anna zette zich in het rijtuig in een der hoeken neder en trachtte te slapen; doch daar was natuurlijk geen sprake van zijn ze was te vol van allerlei gedachten; maar toch voelde ze, dat het haar goed deed, zich zoo rustig mogelijk te houden; ze zag den blauwen hemel met enkele sterren; ze dacht toen aan hare moeder en de tranen kwamen haar in de oogen; ze was in den geest op het kasteel van Ellislaw en zag daar haren ouden vader en de kleine Anna!

„O God, zoo zuchtte ze, wat wordt ons geluk toch wreed verstoord!"

Ze sloot hare oogen en sluimerde eenige oogenblikken in, telkens opschrikkend en denkend, dat ze reeds in Glascow was.

Zoo bracht ze den nacht door, nu eens wakker, dan weer sluimerend; nu eens denkend, wat ze,in Glascow aangekomen, het eerst zou doen; dan weer tot zichzelve zeggend, laten we er eerst maar eens zijn, dan zullen we verder zien! Eindelijk, in den vroegen morgenstond werd het koninklijk slot in de verte zichtbaar, Tom wees er haar op en op hare vraag, hoelang ze nog moesten rijden, antwoordde hij, dat ze binnen een half uur voor het slot zouden staan.

Deze laatste oogenblikken vielen Anna nog langer dan den geheelen nacht; ze werd onrustig en begon te vreezen voor hetgeen ze hoopte: de in vrijheidsstelling van Edgar.

Eindelijk hield het rijtuig stil aan den ingang van den koninklijken slottuin.

Anna verliet met spoed het rijtuig en begaf zich met een beklemd hart onmiddelijk naar de hoofdpoort van het kasteel; ze trad binnen en zag in de verte een der bedienden aankomen.

Maar naar wien zou ze nu vragen, om haar tot den koning te geleiden; ze herinnerde zich den hertog van Irvine, een der vrienden van Gloswood!

„Zou ik niet even den hertog van Irvine kunnen spreken, zoo sprak ze met bevende stem den bediende toe, die inmiddels tot haar was genaderd?

„Dat zal moeielijk gaan, was het antwoord, dat haar door de ziel sneed; de hertog is tot laat in den nacht op het afscheidsfeest geweest, dat de koning gaf, nu hij zijn winterverblijf gaat betrekken."

„Om Gods wil, zoo smeekte Anna toen, breng hem dit briefje,"

Ze reikte den bediende een briefje over, waarop haar naam stond: Mevr. Gloswood — van Ellislaw.

De bediende ging heen en bracht den hertog het briefje; deze opende en spoedde zich naar het voorportaal, waar Anna wachtte. Zoodra zij hem voor zich zag, viel ze voor hem op de knieën en smeekte hem onder een vloed van tranen;

„Genade, Mylord, genade voor Edgar!"

De hertog richtte haar op en geleidde haar in eene nabijzijnde kamer; daar vertelde ze hem, hoe zich alles had toegedragen; hoe zij, vermoeienissen noch ontberingen ontziende in éénen nacht de reis naar Edimbourg en Glascow had gemaakt en nu hier was gekomen, om de goede zaak van haren onschuldigen Edgar te bepleiten.

De hertog stond bewogen bij het zien van zooveel toewijdende liefde!

„Mevrouw, zoo sprak hij haar toe, ik wil voor u en uwen echtgenoot doen, wat ik kan; ik zie zelf geen kans, om voor mijnen vriend genade te verkrijgen; ik had dan zulks reeds lang bewerkt; maar ik zal er met de koningin over zien te spreken; deze heeft veel invloed op haren echtgenoot en vooral nu het heden het geboortefeest is zijner moeder, is er wel eenige kans van slagen. Maar laat ik u voor één punt waarschuwen; wacht u wel, om te spreken van Edgar's onschuld!"

„Maar hertog, hernam Anna, ik ben juist gekomen, om zijne onschuld te bewijzen!"

„Wilt gij uw doel bereiken, Mevrouw, geloof me, zwijg dan daarover; ik zal de koningin omtrent alles inlichten en ik twijfel er niet aan, of zij zal u gehoor verleenen; kom daarom over eenige uren terug; ik zal zorgen, dat gij dan tot de koningin zult worden toegelaten."

„Maar kan ik nu Edgar niet eens bezoeken?"

„Ik raad het u ten sterkste af, Mevrouw, om geen achterdocht te wekken."

„O God, ook dat nog! Zoo dicht bij mijn echtgenoot, mijn dierbaren Edgar, en hem niet kunnen spreken!"

„Zeker, dit is hard voor u; maar gij moet dit offer brengen ter wille van de goede zaak; ga nu heen en keer tegen elf uur hier terug."

(Wordt vervolgd.)

Berichten uit de Kolonie.

Curaçao vooruit.

De waarde van den algemeenen uitvoer der geheele kolonie bedroeg: in

1909	f 1.013.587
1910	f 1.121.105
1911	f 1.952.330
1912	f 2.425.541

Onze algemeene uitvoer naar het Buitenland is in vier jaar tijds MEER DAN VERDUBBELD!

Gaat Curaçao vooruit, of niet?

De waarde der uitgevoerde hoeden bedroeg in

1909	f 263.082
1910	f 220.715
1911	f 443.703
1912	f 794.240

In vier jaar tijds is de waarde der uitgevoerde hoeden *verdrievoudigd.*

Aan de verschillende booten, die onze haven aandeden, werd geleverd aan steenkool

in 1911 34.516 ton voor een waar de van f 516.996

in 1912 54.211 ton voor een waarde van f 729.475.

Als kolenstation begint Curaçao iets te beteekenen.

Op de Bovenwindsche eilanden werd aan katoen uitgevoerd in

1909 voor een waarde van	f 15.151
1910 „ „ „ „	f 16.672
1911 „ „ „ „	f 87.360
1912 „ „ „ „	f 70.674

Ook daar dus nieuw leven, en een goede bron van inkomsten voor de bewoners.

Aruba en Bonaire zullen de voordeelen ondervonden hebben van een goed aloë jaar.

In 1909 werd uitgevoerd voor een waarde van		f 132.092
In 1910	voor	122.942
In 1911	voor	f 106.473
In 1912	voor	f 163,394

Met de Dividivi gaat het slecht.

In 1909 uitgevoerd voor	f 96 106
In 1910 „ „	f 114.835
In 1911 „ „	f 123 271
In 1912 „ „	f 64.657

We hebben ons beperkt tot een kort overzicht dezer voornaamste uitvoer-artikelen. Als wij nu bedenken, dat de hoedenindustrie onder de goede zorgen van het Koloniaal Bestuur zich ongetwijfeld nog sterker zal ontwikkelen; de steenkolenlevering nog pas in haar allereerste begin is; de katoen-cultuur nog nieuw kan genoemd worden, en dit jaar bizondere zorg zal besteed worden aan verbetering der aloëvelden op Aruba; dan hebben wij alle reden om de toekomst, met de heropening der Sta. Barbara-mijnen in 't verschiet, rooskleurig te noemen en uit te roepen: Curaçao gaat vooruit!

Koloniale Raad.

In *De Curaçaosche Courant* van gisteren verscheen een officieele aankondiging van den Griffier van den Raad, dat Donderdag 12 Maart a. s. een zitting zal plaats hebben o. a. ook ter verkiezing van candidaten ter voordracht voor de vervulling der ontstane vacature wegens het ontslag nemen van den Heer H. P. DE VRIES.

Aangezien het Donderdag 13 Maart is, weten wij niet, of deze zitting zal gehouden worden op Woensdag 12, of op Donderdag 13 Maart. De dag of de datum is foutief opgegeven.

Door een tweede aankondiging in het *Boletin* is dit euvel gemakkelijk te verhelpen.

Naar aanleiding van deze verkiezing voor een nieuw lid van den Kol. Raad meenen wij in herinnering te mogen brengen, dat de Katholieken zeer slecht vertegenwoordigd zijn in den Raad. Bij de verkiezing in 1905, na de collectieve ontslagname van vele leden, is er verklaard, dat toen geen Katholiek gekozen is om de bezwaarlijkheid der keuze.

Wij zijn echter zoo gelukkig dit maal een uitstekenden candidaat aan te kunnen wijzen, namelijk de Edelgeachtbare Heer Mr. CHARLES ELLIS, waarnemend Advocaat generaal.

Wij hopen, dat de Leden van den Raad de billijkheid van ons redelijk verzoek zullen inzien en den Katholieken weder 3 vertegenwoordigers zullen gunnen.

Nieuwe dokter.

Dr. C. M. DE LA CABADA heeft Zaterdag ll. met goed gevolg examen afgelegd voor den geneeskundigen Raad tot toelating van een vreemdeling als praktizeerend geneesheer in de Kolonie. Dr. DE LA CABADA is een Venezolaan.

Onze gelukwenschen.

Nieuwe Consul.

De Minister van Buitenlandsche Zaken van Noorwegen heeft den Heer MONTEFIORE L. MADURO telegrafisch aangezocht voorloopig zich te willen belasten met de waarneming van het Noorsch Consulaat.

Wij wenschen den Heer MADURO geluk met deze onderscheiding.

Staking.

Zaterdag ll. 1 Maart, heeft geen enkele Curaçaönaar meegewerkt bij de lossing van de *Zulia.* De Venezolanen verrichtten het werk 40 hunner zijn ook meegegaan naar Maracaibo om aldaar hulpzaam te wezen bij het lossen, wat anders gegund wordt aan een ploeg Curaçaosche arbeiders.

De 20 man, die 23 Febr. met de *Prins der Nederlanden* voor de K.W.I.M. waren aangevoerd, zijn Dinsdag 4 Maart met de *Oranje Nassau* weder vertrokken.

Donderdag 6 Maart hebben 13 Curaçaönaars medegeholpen bij het lossen en overschepen van *Caracas, Zulia* en *Merida,* maar tegen het vroegere verhoogde loon van 22½ cts per uur aan boord en 20 cts per uur aan wal.

Is de staking aan 't verloopen?

Wij hopen het van harte.

Boekenschouw.

De Heer H. PH. TH. WITKAMP, wiskundig code-expert was zoo beleefd ons een presentexemplaar toe te zenden van zijn PRIVAAT-CODE, uitgegeven bij de firma H. TEN HOET te Nijmegen en aldaar verkrijgbaar tegen f 5.

Dit werk is samengesteld om met één woord den inhoud van brieven aan bloedverwanten en vrienden te telegrafeeren, en is geschikt om vele brieven over zaken in één woord te condenseeren. Het kan dus in zeer veel gevallen evengoed dienst doen, als de veel omvangrijker en veel duurdere groote kabelcodes. Wat volgens ons de beste aanbeveling is van dit werk, is het feit, dat deze methode jarenlang door den Heer WITKAMP gebruikt en beproefd is, alvorens zij voor het publiek bestemd werd.

De Privaat-code is voor hen, die buitenlandsche betrekkingen hebben en soms moeten telegrafeeren, van zeer veel nut, en een groote besparing van geld voor de kleinere handelshuizen, die aan de grootere codes te veel hebben.

Voor liefhebbers van schaken, die zoo graag een goede tegenpartij tegenover zich zien, durven wij het *Berijmd reglement op het schaakspel* aanbevelen. De nieuweling in de kunst, kan op zeer gemakkelijke wijze de regels en zetten onthouden. Ook treft men in dit boekje talrijke moderne schaakproblemen.

Het werd samengesteld door P. C. VAN VRIJBERGHE DE CONINGH en is verkrijgbaar tegen 25 cents bij de N. V. ROBIJNS & Co. te Nijmegen.

Curaçaosche Handel-Mij.

De Nederlandsche Handel Maatschappij bericht, dat zij op 6 Febr. a.s. te haren kantore te Amsterdam en bij hare agentschappen te Rotterdam en te 's-Gravenhage inschrijvingen zal aannemen op 250 aandeelen, elk groot f 1000. aan toonder, der Curaçaosche Handel-mpij., deelende in de volle winst over het jaar 1913, met recht van preferentie voor de tegenwoordige aandeelhouders, in dier voege dat 2 aandeelen van f 1000 recht geven op één aandeel à f 1000 dezer uitgifte.

De prijs van uitgifte is 107½ pct. Elke preferente inschrijving ad f 1000 moet vergezeld gaan van twee dividendbewijzen no. 22 Het dividendbewijs no. 22 zal dientengevolge het oorspronkelijke karakter verliezen en na 6 Februari 1913 waardeloos zijn.

De betaling der toegewezen aandeelen moet plaats vinden ten kantore van inschrijving op Maandag 17 Februari 1913 tegen afgifte van recepissen, welke zoo spoedig mogelijk, na gedane aankondiging kosteloos verwisselbaar zullen zijn tegen de definitieve aandeelen.

De officieele noteering ter beurze van Amsterdam zal worden gevraagd.

Aan de toelichting tot het prospectus ontleenen wij het volgde:

Na de opening van het Panamakanaal zal de scheepvaart door den West-Indischen Archipel belangrijk toenemen en men mag verwachten, dat in de toekomst Curaçao door een grooter aantal schepen dan tot nu toe aangeloopen zal worden om kolen in te nemen en om transitogoederen te laden en te lossen, terwijl die schepen eene grootere tonnenmaat zullen hebben.

Met het oog hierop besloot de regeering den havenmond te verbreeden en werd met de uitvoering van dit werk reeds een aanvang gemaakt.

Wij achten het noodzakelijk, dat de Curaçaosche Handel-Mpij, die in het bezit is van bijna alle kaden aan de haven gelegen, tegen de opening van het Panamakanaal zich ingericht heeft om den grooten schepen eene aanlegplaats te kunnen geven en ruime loodsen beschikbaar heeft voor het opslaan van transitogoederen en kolen.

Door de uitbreiding, die onze handelszaken in de laatste jaren ondergaan hebben, was het noodig de op de bezittingen afgeschreven bedragen in het bedrijf aan te wenden en zal het, alvorens te besluiten tot de uitvoering van de boven aangegeven werken, noodzakelijk zijn onze geldmiddelen te versterken.

Wij wenschen daartoe te geraken door het uitgeven 250 aandeelen à f 1000.

De maatschappij werd in 1890 opgericht met een geplaatst kapitaal, groot f 250.000: in het jaar 1900 werd het kapitaal vergroot met f 250.000, welke aandeelen in den loop der jaren 1900-1905 geplaatst werden tegen 120 pct.

Bij de oprichting werd eene 5 pct. obligatieleening gesloten, groot f 250 000 welke leening in 1895 geconverteerd werd in eene 4 pct leening waarvan op heden nog f 165.000 uitstaat.

In 1902 werd eene 4 pct. obligatie-leening gecreëerd, doch slechts ten deele uitgegeven. Op heden staat nog uit f 100.000.

De totale obligatie-schuld bedraagt dus op heden f 265.000.

Voor aankoop van de brug over de haven, van kaden, werven, loodsen en verdere opstallen werd sinds de oprichting besteed f 611.159; hierop werd tot ultimo December 1911 afgeschreven f 184.659; hierbij dient opgemerkt te worden, dat de onderhoudskosten jaarlijks op de exploitatie-rekening geboekt werden, doch dat de kosten van uitbreiding van loodsen in bovengenoemd bedrag van aankoop begrepen zijn.

Het reservefonds bedraagt f 50.000 en de extra reserve ruim f 23.000.

Over de jaren 1891—1911 werden de navolgende dividenden betaald: 5, 5, 6¼. 7, 10, 9, 6, 12, 8, 9⅞, 9, 6¼, 6⅞, 7⅞, 4, 6⅞, 8, 5½, 9, 16, 10 pct. of gemiddeld 7.6 pct. per jaar sedert de oprichting der maatschappij.

Naar wij vernemen hebben bij de voormelde gehouden inschrijving op 250 aandeelen à f 1000, van bovengenoemde maatschappij, bijna alle aandeelhouders van hun recht van voorkeur gebruik gemaakt. Er werd geteekend voor f 2,000,000. Op de groote, vrije inschrijvingen zal waarschijnlijk circa ⅛ pct. kunnen worden toegewezen. *De Maasbode.*

Het ss. Juliana.

De jongste Demerarareis van dit stoomschip, was iets bevredigender dan de vorige.

De reis Panama—Nickerie werd volbracht in [illegible] over hetzelfde traject in 20½ uur.

Wanneer het schip is schoongemaakt in het dok, zullen de reizen wel vlugger gedaan worden, zooals op de eerste proefvaart trouwens gebleken is. Het schip dat thans eenige herstellingen ondergaat werd 17 Febr. ll. bezocht door den Gouverneur.

Fusie van de K. W. I. M. en de Kon. Ned. Stoomboot-Mij.

In het verslag der Nederlandsche reederijen over 1912 lezen wij over bovenvermelde fusie het volgende:

De Kon. Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij bracht in de vaart de nieuw gebouwde ss. „Jason" (3209 ton), „Luna" (1269 ton), „Fauna" en „Fortuna" (elk 1254 ton), en de aangekochte ss. „Oberton" (1955 ton), „Sirius" (3368 ton) en „Hector" [3375 ton]. Verkocht is het ss. „Nereus" [782 ton], terwijl besteld werden de ss. „Medea" [1270 ton], „Orion" [2750 ton] en „Triton" [2400 ton]. Ondanks deze groote uitbreiding moesten nog telkens schepen gecharterd worden.

Door de overname van bijna alle aandeelen in den Koninklijken West-Indischen Maildienst kwam met deze maatschappij eene belangrijke fusie tot stand, welke o.a. ten gevolge had, dat naar gelang der behoefte, schepen van de eene maatschappij in de lijnen der andere konden gebruikt worden. Deze fusie is weder eene schrede nader tot het eindoel: bijna alle groote Nederlandsche reederijen in ééne combinatie te vereenigen, ten einde krachtiger dan voorheen tegen de buitenlandsche concurrentie te kunnen optreden. In verband hiermede verdient de bouw van het Scheepvaarthuis, waarin de kantoren van tal van Amsterdamsche reederijen gevestigd worden, de aandacht.

De mislukking van de bacovencultuur in West-Indië had tot gevolg, dat de Koninklijke West-Indische Maildienst zijn vier vruchtenschepen, genaamd „Coppename", „Marowijne" (elk 3192 ton), „Saramacca" (3284 ton) en „Suriname" (3275 ton) waarmede hij tusschen West-Indië en New-York een wekelijkschen dienst onderhield heeft verkocht. Evenwel blijft een 15 daagsche dienst tusschen New-York en Paramaribo zoowel voor passagiers- als goederenvervoer gehandhaafd. In aanbouw zijn thans nog twee stoomschepen, de „Graaf Jan van Nassau" en „Graaf Lodewijk van Nassau".

Verdronken.

In den namiddag van Zaterdag 1 Maart ll. is bij het zwemmen in onze haven een stoker van het Eng. koleschip „Barbely" verdronken. Na door Dr GAESTE geschouwd te zijn, is het lijk naar het St. Elizabeths-Gasthuis overgebracht.

Mijnongeluk.

Zaterdagmorgen 1 Maart ging een zekere JAN BRITTO met zijn neef MODESTO BRITTO naar een sinds lang verlaten mijn, genaamd Calbas No. 1. De opzichter der Aruba Goud Maatschappij, PANCHO RUIZ, heeft meermalen gewaarschuwd en ten strengste verboden in oude, verlaten mijnen te gaan werken. Toch stelde JAN aan MODESTO BRITTO voor naar gouderts te gaan zoeken. MODESTO was een leek in 't vak en eerst 'n week of zes mijnwerker. De twee neven bonden een touw aan een boom dicht bij de opening van den mijnschacht en lieten zich zakken.

De schacht was ± 20 Meter lang. JAN liet MODESTO wachten en ging zelf den tunnel in. MODESTO, alleen gebleven begon met zijn hamer te kloppen tegen de rotswanden. JAN riep hem toe, op te houden, daar dit groot gevaar opleverde voor instorting. Nauwelijks heeft hij hem dit toegeroepen, of werkelijk, daar valt een stuk rotswand op MODESTO, die een vreeselijken gil gaf en bedolven werd.

JAN BRITTO snelt naar buiten om hulp te zoeken. De vader van MODESTO en eenige andere mannen daalden mede af en ruimde het puin weg. MODESTO lag voorover, alleen de kruin van zijn hoofd was vrij, voor de rest lag hij begraven onder de steenen. Hij had twee wonden aan het voorhoofd, en scheen op slag verpletterd.

De Heer G. Duytjes

is Donderdag met de *Odenwald* naar Nederland vertrokken, maar keert in April a.s naar Curaçao terug om de werkzaamheden op de *Noordkant* te beginnen.

Naamlooze Vennootschappen.

De „St.St. no. 27 bevat de akten van oprichting der navolgende naamlooze vennootschappen:

MIJNMAATSCHAPPIJ CURAÇAO, te Amsterdam.

Doel: het exploiteeren van de plantage „Santa Barbara," gelegen in het tweede district van het eiland Curaçao, het winnen van delfstoffen, waaronder guano, phosphorzure kalk en andere meststoffen, het verkoopen van de aldus gewonnen delfstoffen en het verrichten van al hetgeen met een en ander in verband staat. Kapitaal: f. 6,000,000, verdeeld in 2 aandeelen van f 3,000.000.

Officieele berichten.

De vlechtcursus op Boca St. Michiel is opgeheven, en er is een vlechtcursus opgericht op Jan Doret, waaraan de hoedenvlechster Olimpia Castilla tijdelijk als hoofd is aangesteld.

De kommies 2de klasse der belastingen alhier N. V. van Meeteren is voorloopig aangewezen om den marktmeester, voor wat betreft het financieel en comptabel gedeelte van diens werkzaamheden, bij ontstentenis te vervangen.

De onderwijzer 2de klasse bij het openbaar onderwijs in deze kolonie, C. P. Amelunxen is in activiteit hersteld en gedirigeerd naar zijn vorige standplaats op Bonaire als tijdelijk hoofd der openbare school aldaar; de onderwijzer 3de klasse aan die school, N. H. Henriquez is eervol ontheven van de functien van tijdelijk hoofd dier school.

Aan den 1sten commies ter Inspectie der belastingen en sub-ontvanger der invoerrechten en accijnzen alhier, P. L. B. de Haseth, is tot herstel van gezondheid een maand verlofverleend, en de geemployeerde ter Inspectie van belastingen J. P. E. Gorsira is gedurende den verlof tijd van den heer de Haseth met diens functien belast.

Tot commiezen 2de klasse der belastingen zijn tijdelijk (op de proef) benoemd J. St. Jago Ossenkopp en A. J. H. Leseur.

Aan den administrateur van financien in deze kolonie, L. van der Veen Zeppenfeldt, is wegens tienjarigen onafgebroken dienst in de kolonie, een jaar verlof naar Nederland verleend.

In de commissie belast met de voorbereiding en de leiding van het volksfeest, wegens de verjaardag van Hare Majesteit de Koningin dit jaar zal worden gevierd, zijn de in alphabetische volgorde genoemde heeren benoemd: H. J. Beaujon Jr., Ph. F. de Haseth, PLZ., J. A. de Haseth Jr., C. K. Kesler, H. W. L. van Meeuwen, S. M. Penso en J. Sutherland.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Panchoe de Veer, Martha Fleit, Ernilia Sintiago, Jacob Janga, Rosarite Rat, Maria Penso, Leona Marty, Alfred Kemie s. s. Merida, Josefina Inam Ta de W., Luisa Ermira Pico, Julio C. Ferrer, Luis Lopez Mendez, Antonio Molero, Reinaldo Rincon, Alejandro Gorsira, (2), Lucia Ocario, Natividad Parra, David Sr., B. J. A. Casseres Jr., Jaime Henriquez, Raudolfo Salas, Julio M. Henriquez, Casilio Japi, Catalina Coster, Catalina Stokman, Mesis v. Uytrecht, Bendrihem & Co., Administrateur van de plantage

Uylenburg, Jas J. Cuater, N. M. Daal.

Drukwerken: Th. Puskins, H Rosalia, Praviedo Hnos.

Aangeteekende stukken: Manuel Capriles, Domenico Rize de Henriquez, Hector A. Rincio, Opinione Publica, Edilig Pulgar Paredes, Marcimiliana Alvarez, Julien Doret, Francisco Pulgar Mendez, Marcos F. Toledano c/o Rivas Rivas Fensohn & Co., een teruggontvangen stuk verzonden door Felix Ramirez.

Zonder adres: een nummer van het weekblad „Het Oosten."

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelsbond.

Van 7 Maart 1912.

AARDNOTEN (Pindas) per KG	0.22
ZOUT per vat van 180 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.05
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.70
id. per KG. 2e kw.	„ 0.60
HUIDEN per K.G.	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G.	„ 1.15
WOL per K.G.	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.50
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.08
STROOHOEDEN (hipijapa):	
Kwaliteit No. 1 per dozijn	„ 4.62½
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 4.75
„ „ 2 „ „	„ 5.50
„ „ 3 „ „	„ —
„ „ 3 „ „	„ —
„ „ 4 „ „	„ 7.—
„ „ 5 „ „ OLA	„ —
„ „ 6 „ „	„ 9—
„ „ 7 „ „	„ 9
„ „ 8 „ „ OLA	„ 8—
„ „ 9 „ „	„ 12.50
„ „ 10 „ „ OLA	„ 12,50
„ „ 11 „ „	„ 15,
„ „ 12 „ „ OLA	„ 15
„ „ 13 „ „	„
„ „ 14 „ „ OLA	„
„ „ 15 „ „	„ 15
„ „ 1 van 25 c/m of minder	3.50

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in 't Seslaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

188 ratten
126 muizen.

Hamburger Marktberichten.

Aloe. De markt blijft flauw zonder eenige opleving. De koopers zijn van meening, dat de nieuwe oogst grooter is geweest dan de vorige, reden waarom zij zich thans terugtrekken en een afwachtende houding aannemen. Het is onmogelijk een koop te sluiten. Er zijn aanbiedingen van 77½ Mark de 100 Kilo, maar de opkoopers willen volstrekt niet meer dan 70—72 Mark betalen.

Caret. Vast en onveranderd. Flinke navraag. De gewone soorten van Venezuela doen 26—35 Mark het halve Kilo.

Huiden. De markt blijft zeer vast. Wij gelooven, dat deze goede toestand van langer duur zal zijn. We noteeren:

Goede zware huiden van Rio Hacha en Curaçao 2.2 —2.24 Mark het Kilo.

De kleinere en lichtere M. 2.10—2.15 „
De droge goede soort
van Sabanilla M. 2.45—2.55 „

Dividivi. De stijging blijft aanhouden, ofschoon de opkoopers wat voorzichtig zijn met het oog op het ijs in de rivieren, waardoor het verkeer is gestremd, alsmede ook omdat de oorlog in het Oosten nog voortduurt.

Er kwamen 900 zakken per stoomboot welke, ook aanstonds verkocht werden, tegen den prijs opgegeven in ons vorig marktbericht. Ook een partijtje per zeilschip aangebracht kon van de hand worden gedaan. Op het oogenblik staat de markt als volgt:

Van Curaçao en Bonaire	M.	8¾ á 9¼
„ idem beteresoort	„	10 á 10¼
De gewone van Sabanilla	„	8 á 8½
De fijnere soort „	„	9 á 10
Van Coro	„	9 á 9½
Puerto Cabello	„	8 á 9
Maracaibo (per zeilschip)	„	8¼ á 8¾
(per stoomschip)	„	9 á 9½
Van Rio Hacha	„	8½ á 9
De gew. idem per stoom.	„	8½ á 8¾
De fijne „ „ „	„	9 á 9½

Oud Koper. Onveranderd 90 mark voor geel en 130 voor rood.

A. N. V.

Bestuursvergadering gehouden den 28n. Februari des middags om 4 uur ten kantore van de „Curaçaosche Handel-Maatschappij".

Aanwezig de Heeren: H. P. de Vries, C. S. Gorsira JPEz., Ed. S. Lansberg, H. Boomgaart, Dr. M. C. Henriquez, B. van der Veen Zeppenfeldt en H. M. Chumaceiro.

Afwezig met kennisgeving van verhindering: Pater J. C. Wahlen en Ds. W. van den Brink.

De Voorzitter, de Heer H. P. de Vries, opent de vergadering en spreekt zijn voldoening uit, dat 't bestuur heden in staat zal zijn, gewichtige zaken af te doen, daar reeds twee eerder uitgeschreven vergaderingen wegens verhindering van de meeste leden niet konden doorgaan.

Achtereenvolgens worden nu voorgelezen en behandeld:

1. Brief van de afdeeling Bonaire, met verzoek om een bedrag van f 200 om te besteden voor de behoeftige typhuslijders. Deze aanvraag was naar aanleiding van een schrijven van den Hoog Edel Gestrengen Heer Gouverneur aan den eere-voorzitter der afdeeling.

Wordt besloten het geld onmiddellijk te zenden.

2. Brief van den Hoog Edel Gestrengen Heer Gouverneur van Curaçao dd. 28 Februari 1913 No. 608, meldende, dat Z.H.E.G. bij missive van 7 November jl. van Z. E. den Minister van Koloniën een afschrift heeft ontvangen:

A. van een schrijven van Professor Dr. J. Boeke dd. 2 November 1912, waarin deze mededeelde, dat door het comité, hetwelk zich belast had met het inzamelen van gelden voor de noodlijdenden op de Benedenwindsche eilanden, was overwogen, of het niet wenschelijk was, de gelden, die tot lediging van den tegenwoordigen nood niet direct benoodigd waren, te beleggen als een fonds, waaruit bij eventueel later voorkomende katastrophen, dadelijke hulp zou kunnen worden verleend.

B. Dat Z. E. den Minister van Koloniën aan Professor Boeke bij missive dd. 7 November 1912, mededeelde met dat denkbeeld in te stemmen.

Een afschrift van den brief van Professor Boeke was hierbij gevoegd.

In verband met de vorenstaande brieven, wordt door den Heer Gouverneur voorgesteld, om, zoodra de uitkeeringen ophouden met Z.H.E.G. te willen nagaan op welke wijze het fonds het beste zal kunnen worden gevestigd.

Met algemeene stemmen was reeds in een voorgaande bestuursvergadering besloten in gelijken geest, als in vorenstaand voorstel neergelegd, te handelen en, daar besloten is de uitkeeringen te doen staken, zal zoo spoedig mogelijk met den Heer Gouverneur in overleg worden getreden en zoowel aan ZHEG. als aan het Hoofdbestuur een afschrift worden toegezonden van de rekening en verantwoording van de ingekomen gelden voor de noodlijdenden.

3. Brief van Professor Dr. J. Boeke.

4. Brief van het Hoofdbestuur.

Beide brieven behelzen het voorstel als door den Heer Gouverneur gedaan.

De rekening en verantwoording, verslagen, brieven enz. alles betrekking hebbende op de ingekomen en uitgekeerde gelden voor de noodlijdenden worden nu overgelegd.

De ingek. gelden bedragen	f 34.035
De uitgek. „ „	f 20.580
Saldo	f 13.455

Op voorstel van den Voorzitter, wordt besloten op de algemeene vergadering (die 15 Maart a.s. gehouden zal worden) een commissie te benoemen tot nazien van de rekening en verantwoording en tot opmaken van een verslag en den Heer Gouverneur te verzoeken om een gemachtigde te benoemen, om ook in deze commissie zitting te nemen.

5. Brief van den Secretaris van de Groep „Suriname" met mededeeling dat door de Heeren E. B. J. Luitink en R. L. Simons Voorzitter en Secretaris van de Groep „Suriname" een lezing-avond werd gehouden, met de bedoeling de opbrengt te bestemmen voor de noodlijdenden op de Bovenwindsche eilanden.

Een bedrag van f 85 werd hierbij gezonden.

Aan genoemde Heeren zal een brief van dankbetuiging worden gezonden.

6. Brief van de afdeeling „Aruba" met de mededeeling, dat de uitkeeringen niet meer noodig waren en dat een bedrag van f539.675 hierbij wordt teruggezonden. Dit bedrag is per postwissel ontvangen.

7. Brieven van Kapitein J. N. Snijders en Professor Dr. J. Boeke, dat de jongeling Henriquez, die te Leiden voor onderwijzer studeerde, ook dit jaar niet is geslaagd. Hij wenschte nu een andere richting te volgen en is geplaatst als volontair op een gemeente-secretarie. Wordt verzocht de beurs van f 250 te bestendigen.

Voor het jaar 1913 wordt besloten een beurs van f 250 toe te kennen.

8. Brief van den Heer A. Dittmar om geldelijken steun voor studie voor zijn zoon Antoon. Wordt aangehouden. Een der bestuursleden zal bij den Directeur van het College St. Thomas nadere inlichtingen vragen.

9. Brief van den Heer J. A. Lampe, te St. Martin N.-G., dat hij zijn benoeming tot vertegenwoordiger aldaar aanneemt.

10. Een verzoek van het Hoofdbestuur om toezending van 2 exemplaren van de Nederlandsche couranten, die hier uitkomen. Zal uitgevoerd worden.

11. Brief van de afdeeling Bonaire, met het jaarverslag en de rekening en verantwoording over het jaar 1912.

12. Idem van de afdeeling Aruba.

De algemeene vergadering wordt vastgesteld op Zaterdag 15 Maart a.s., waartoe aan het bestuur van de Club „De Gezelligheid" een verzoek zal worden gedaan om daarvoor de bovenzaal te mogen gebruiken, terwijl de Heeren C. K. Kesler en G. Troost uitgenoodigd zullen worden om een lezing te houden.

Na rondvraag, sluiting der vergadering.

Voor den Secretaris.
J. MANUEL.

Buitenland.

Overzicht der telegrafische berichten.

Turkije heeft aan Rusland den wensch te kennen gegeven, nieuwe vredesvoorstellen te willen doen aan Bulgarije en Adrianopel af te zullen staan. Rusland heeft Bulgarije hiervan in kennis gesteld.

In Turkije zelf gaat het zeer slecht. De Jong-Turken verliezen de sympathie der bevolking. De politie heeft een complot ontdekt tegen het bestuur en vele militairen en burgers gevangen genomen. Ieder oogenblik kan een nieuwe revolutie uitbreken.

Ondertusschen gaat de belegering van Adrianopel, Janina en Scutari door. Kleine schermutselingen hebben van tijd tot tijd plaats, aan beide zijden vallen dooden.

Bulgarije is in principe ook voor den vrede, maar wil met de andere Balkanstaten overleg plegen, alvorens zijn antwoord op Turkije's voorstel in te dienen. Met Adrianopel zijn de Staten niet tevreden en verlangen ook de overgave van Janina en Scutari, alsmede een flinke oorlogsschatting.

Turkije beweert nu weer zich tot niets verbonden te hebben en alles aan de beslissing der Mogendheden te zullen overlaten. Deze Mogendheden wapenen zich allen. Is een algemeene Europeesche oorlog nabij? Wij vreezen het ergste.

De kabel meldt heden, dat Janina zich aan den Grieken heeft overgegeven.

Advertentien.

INGEZONDEN MEDEDEELINGEN

Como se ha pretendido por algunos industriales recomendar el aceite de petroleo como un sustituto de aceite de hígado de bacalao, debemos advertir por el bien de los mismos enfermos, que el aceite de petroleo es una substancia mineral, que si se usa internamente es expelida íntegra por las evacuaciones intestinales, causando á la larga inflamación de las vías digestivas.

Carece por lo tanto de por la piedad esencial de todo alimento, la de ser asimilable y volverse parte de los tejidos orgánicos y no puede ni remotamente compararse con el aceite de hígado de bacalao, cuya propiedad de nutrir y fortalecer los organismos débiles lo han hecho tan necesario y tan justamente apreciado en todo el mundo.

Dos preparados no contienen ningun de las propiedades nutritivas y constituyentes del aceite de hígado de bacalao, porque carecen de la grasa, que en la parte del aceite que nutre y alimenta—su composición tiene mucha semejanza con la de los COCKTAILS—y su uso puede en ocasiones causar perjuicios considerables á los enfermos por la gran cantidad de alcohol que invariablemente contienen—y otras substancias narcóticas, como el sulfato de estricnina.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 1 MAART — 15 MAART.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Zulia	S S Morris	1 Maart	New-York	1 Maart	Maracaibo
Venezuela	J Montero	1 „	Maracaibo	1 „	La Guayra
Oranje Nassau	G D Nieman	2 „	Amsterdam	4 „	New-York
Merida	A Johnson	3 „	Maracaibo	3 „	La Guayra
Venezuela	J Montero	4 „	La Guayra	4 „	Maracaibo
Merida	A Johanson	5 „	La Guayra	6 „	Maracaibo
Zulia	S S Morris	6 „	Maracaibo	6 „	New-York
Caracas	Furst	6 „	New York	6 „	La Guayra
Venezuela	J Montero	8 „	Maracaibo	8 „	La Guayra
Pr. Willem IV	P C de Graaf	9 „	New-York	10 „	Amsterdam
Venezuela	J Montero	11 „	La Guayra	11 „	Maracaibo
Caracas	Furst	11 „	La Guayra	12 „	New-York
Merida	A Johanson	12 „	Maracaibo	12 „	Maracaibo
Venezuela	J Montero	15 „	Maracaibo	15 „	La Guayra
Maracaibo	G W Goodman	15 „	New-York	15 „	Maracaibo
Pr. Fr. Hendrik	H J v d Goot	15 „	Amsterdam	16 „	New-York
Barlby	Waltes	26 Febr	Norfolk	?	Cuba
Odenwald	C A Segebarth	4 Maart	Pto Colombia	6 Maart	Hamburg
Patagonia	H Schuster	2 „	Hamburg	4 „	Hamburg
Candidate	Rusforth	8 „	Liverpool	8 „	Galveston
Cuban	Kay	9 „	Liverpool	9 „	Sta Marta
La Plata	W Spangenberg	11 „	Hamburg	11 „	Colombia
Città di Torino	A Poggi	12 „	Colón	12 „	Genova
Montevideo	Llofrin	16 „	Colón	16 „	Barcelona

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Rosa Maria H	2 Maart	Aruba	*Nereida H*	1 Maart	Sto Domingo
Willy L Swift A	2 „	Pto Rico	*La Preferida*	1 „	Maracaibo
Meteor H	2 „	Maracaibo	*Gacela H*	1 „	Maracaibo
Maria H	3 „	Maracaibo	*Virginia H*	3 „	Vela de Coro
Carlota H	6 „	Maracaibo	*Refugio H*	3 „	Aruba
Yane H	6 „	Maracaibo	*Rosa Maria H*	3 „	Aruba
Lucia D	6 „	St Domingo	*Olinda*	5 „	Sto Domingo
Virginia H	7 „	Vela de Coro	*Sirena H*	5 „	Maracaibo
Rosa Maria H	7 „	Aruba	*Diana V*	5 „	Maracaibo
Frieda	8 „	Maracaibo	*Olinda H*	5 „	St Domingo
Cecilia	8 „	Maracaibo	*Rosa Maria*	8 „	Aruba
Hirondelle	8 „	Maracaibo	*Meteor*	9 „	Maracaibo

1 Maart is hier het Engelsch S S **TRENT** van de R. M. S. P. gepasseerd.
8 Maart is H M **ZEELAND** vertrokken naar Bonaire. Heden wordt het schip hier weer terugverwacht.